

# Daar gaan onze zorgeuro's



**Volgens politici hangt het als een grijze wolk boven onze maatschappij: de almaar stijgende gezondheidskosten.**

**Natuurlijk speelt de vergrijzing mee. Maar laten we ook eens kijken naar de bezopen praktijk van alledag. Een voorbeeldje uit eigen ervaring.**

Al vijftien jaar lig ik 's nachts aan een anti-snurkapparaat. Als ik mijn vrouw goedenacht heb gekust, zet ik een masker op en ben ik voor de rest van de nacht met een slang verbonden aan deze zogenaamde CPAP. Daardoor heb ik gedurende de nacht amper apneus, momenten waarop je tijdens de slaap de adem inhoudt. Iedereen heeft een aantal apneus per nacht, maar bij mensen die lijden aan slaapapneu is dat aantal problematisch hoog.

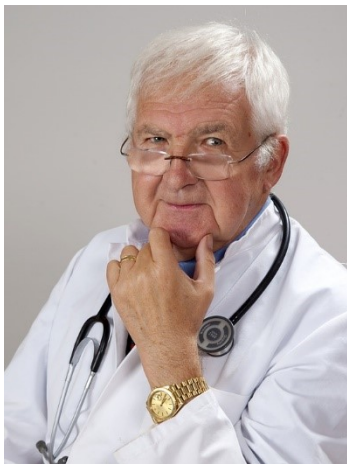
Tijdens een proefnacht, waarin ik omhangen was met allerlei meetapparatuur, had ik 63 apneus per uur met een gemiddelde duur van 23 seconden. Met andere woorden: ik hield iedere minuut zo'n 20 seconden mijn adem in. Dit is niet gezond. De spieren krijgen te weinig zuurstof. Tijdens de proefnacht was het laagst gemeten zuurstofgehalte in mijn bloed 78 procent, terwijl dat normaal boven de 90 procent moet liggen. Ik hoef niet uit te leggen dat de spieren als gevolg van dit zuurstoftekort gekke dingen gaan doen.

Deze inleiding is even nodig om te begrijpen waar het over gaat. Nu de bijbehorende gezondheidskosten. De zorgverzekeraar vergoedt het anti-snurkapparaat, de leverancier heeft een contract om het apparaat te onderhouden. Mijn apparaat begon vorig jaar wat te stotteren, produceerde vreemde bijgeluiden. Ik had er geen last van, mijn vrouw wel. Na wat aandringen dus toch maar eens de leverancier gebeld. Afgaande op de sticker op het kastje was het laatste onderhoud ook alweer een paar jaar geleden. Maar zo eenvoudig ging het



niet. De leverancier mocht niets aan het apparaat veranderen, dat kon alleen op aanwijzen van de longarts.

Maar om bij de longarts te komen, moest ik eerst langs de huisarts. Dus een afspraak gemaakt met dokter Andries, altijd gezellig. Na vijf minuten stond ik weer buiten, met verwijsbrief. Volgende stap was een afspraak in het slaapcentrum bij het MCL in Leeuwarden. Ik was van harte welkom. Maar na binnenkomst moest ik eerst verplicht een aantal onderzoekjes ondergaan. Te beginnen met een paar longfoto's. Daarna een langdurige blaasproef die informatie over mijn longen moest opleveren. Ruim een half uur later belandde ik bij de longarts in de wachtkamer.



Toen hij zag waarmee ik binnenkwam, was er een en al verbazing. Dat ik dat apparaat nog steeds had. De leverancier had het al lang moeten vervangen. Naar de foto's en de uitslagen van de blaasproef is geen moment gekeken. Hij zou wel met de leverancier bellen. De longarts nam niet meer dan tien minuten van mijn tijd in beslag. De leverancier meldde zich keurig binnen een paar weken. Met een heel verhaal, het had allemaal niet zo gemoeten en meer van dat. Ik kon rekenen op een nieuw apparaat. En inderdaad, niet veel later arriveerde een pakket met mijn nieuwe slaapmetgezel.

Moderne apparatuur met tal van voordelen. Alles opgelost, zo leek het.

De verrassing kwam weer een paar weken later: een brief van de zorgverzekeraar. Of ik even bijna 500 euro wilde aftikken. Had met eigen risico te maken. Toen werd het lontje even heel kort. Wat nu betalen? De leverancier van het apparaat bleef toch in gebreke? Stuurde mij op pad voor allerlei onnodige onderzoeken en bezoeken aan artsen en nu moest ik het allemaal gaan betalen. Dacht het niet.

Dacht het uiteindelijk wel. Heel wat mailtjes later wist de leverancier zich er toch onderuit te wringen. Ik had eens een afspraak voor onderhoud afgezegd. Ik kan het mij niet herinneren. Uiteindelijk werd het drie keer diep slikken. Maar ik had wel een nieuw, modern en handig klein anti-snurkapparaat. Dat dan weer wel.

Maar het verhaal is nog niet voorbij. Aan het einde van het jaar kwamen we thuis tot de conclusie dat we geld konden besparen door van ziektekostenverzekering te veranderen. Een te mooi voordeeltje



om te laten liggen. Een paar weken later: telefoon van een leverancier van anti-snurkapparatuur. Ze wilden graag een afspraak maken voor een nieuw apparaat. Maar ik had net een nieuwe! Ja, dat was mooi. Maar de leverancier van dit apparaat had geen contract met mijn nieuwe zorgverzekeraar. Dus moest de leverancier met wie er wel een contract was een nieuw apparaat leveren.

Twee weken daarna kwam er een aardige jonge vrouw langs. Met een nieuw, modern en handig klein anti-snurkapparaat. Op mijn vraag wat er met het andere apparaat moest gebeuren, deelde ze mee dat die andere leverancier het wel op kwam halen. Dacht het niet. We zijn bijna een jaar verder en bij mij in de kast staat nog steeds een nieuw anti-snurkapparaat. Zo goed als nieuw.



Resultaat van de hele exercitie: duizenden euro's aan afspraken, onderzoeken en apparatuur verder. Alleen omdat een leverancier zich niet aan de afspraken hield. Maar ik heb natuurlijk wel een mooi, modern en handig klein anti-snurkapparaat. Sterker nog: ik heb er wel twee!